

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av fastighetsskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att fastighetsskattelagen ändras.

Den övre gränsen för skatteprocentsatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende höjs så att den kan vara högst 1,00 procentenheter högre än den skatteprocentsats för byggnader som används för stadigvarande boende som kommunen fastställt, i stället för nuvarande 0,6 procentenheter. Den övre gränsen för skatteprocentsatsen för kraftverksbyggnader och kraftverkskonstruktioner höjs från 2,85 procentenheter till 3,10 procentenheter. Den övre gränsen för skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser höjs från 3,00 procentenheter till 4,00 procentenheter och definitionen på obebyggda byggplatser preciseras bland annat vad gäller de byggförbud som gäller byggplatsen.

Den nedre och övre gränsen för den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen och fastighetsskatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende höjs. Intervallet för den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen höjs från 0,80—1,55 procentenheter till 0,86—1,80 procentenheter och intervallet för skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende från 0,37—0,80 procentenheter till 0,39—0,90 procentenheter.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt. Den tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2016, dock så att ändringarna som gäller den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen och skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2017.

MOTIVERING

1 Nuläge och den senaste tidens ändringar av skatteprocentsatserna

Enligt fastighetsskattelagen (654/1992) betalas fastighetsskatt för byggnader och mark. Jord- och skogsbruksmark och vattenområden omfattas inte av fastighetsskatten. Kommunerna bestämmer storleken på de fastighetsskatteprocentsatser som ska tillämpas inom ramen för de nedre och övre gränser som lagen föreskriver.

Kommunfullmäktige ska årligen fastställa åtminstone den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen, som är minst 0,80 och högst 1,55, samt skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende, som är minst 0,37 och högst 0,80.

Kommunen kan för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende inom ramen för intervallet för den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen fastställa en separat skattesats som kan vara högst 0,60 procentenheter högre än fastighetsskatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende. Om den på så sätt uträknade skatteprocentsatsen är lägre än den allmänna fastighetsskatteprocentsats som kommunfullmäktige fastställt, kan kommunen bestämma att skattesatsen ska vara högst lika stor som den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen.

Kommunen kan också fastställa en särskild skatteprocentsats på högst 2,85 som ska tillämpas på byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk eller en slutförvaringsanläggning för använt kärnbränsle. På vatten- och vindkraftverk med en nominell effekt på högst 10 megavoltampere tillämpas dock den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen. Likaså kan kommunen särskilt fastställa en skatteprocentsats på högst 3,00 för obebyggda byggplatser. Vissa kommuner i huvudstadsregionen är dessutom skyldiga att för obebyggda byggplatser bestämma en skatteprocentsats, som är minst 1,50 procentenheter högre än den av kommunen fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen, dock högst 3,00.

Kommunen kan också fastställa en lägre fastighetsskatteprocentsats för en byggnad som ägs av ett allmännyttigt samfund och dess mark, om byggnaden på fastigheten huvudsakligt är i allmänt eller allmännyttigt bruk. Skatteprocentsatsen kan även fastställas till 0,00.

Om ingen särskild skattesats har bestämts, tillämpas den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen.

De kalkylerade intäkterna av skatten till kommunerna år 2015 är 1 637 milj. euro (debiterat belopp, källa: Skatteförvaltningen 10.3.2015), vilket är 8,2 procent av kommunernas skatteinkomster. Skatteinkomsterna fördelar sig enligt objekt på följande sätt:

RP 26/2015 rd

Objekt	Utfall, mn €	Andel	Intervall	Genomsnitt
Allmän fastighetsskatteprocentsats, byggnader	515	31 %	0,80 - 1,55	0,99
Allmän fastighetsskatteprocentsats, mark	418	25 %	0,80 - 1,55	0,99
Byggnader som används för stadigvarande boende	538	33 %	0,37 - 0,80	0,46
Andra bostadsbyggnader än sådana som används för stadigvarande boende	84,6	5,2 %	0,80 - 1,55	1,07
Byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk	57,0	3,5 %	0,80 - 2,85	2,82
Obebyggda byggplatser	16,5	1,0 %	0,80 - 3,00	2,80
Allmännyttiga samfund	9,0	0,7 %	0,00-0,80	0,41
Sammanlagt	1637	100,0 %		

Av skatteintäkterna inflyter 1,2 miljarder euro från byggnader och 435 miljoner euro från mark. I huvudstadsregionen är markens andel av intäkterna ca 43 procent, i det övriga landet knappt 20 procent.

Intäkterna från fastighetsskatten har under de senaste sex åren ökat med 655 miljoner euro, dvs. med 67 procent, enligt följande:

År	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Sammanlagt
Intäkter, mn €	982	1 184	1 216	1 297	1 336	1 535	1 637	
Förändring, mn €		202	32	81	39	199	102	655
Förändring %		21 %	3 %	7 %	3 %	15 %	7 %	67 %

Av den årliga tillväxten beror drygt 2 procent på den breddade fastighetsskattebasen, i praktiken nybyggnation. Utöver nybyggnation har skatteutfallet under granskningsperioden ökat till följd av höjningar av skatteprocentsatser som kommunerna fastställt, nivåhöjningar av beskattningsvärdet för tomtmark och byggnader samt ändringar av fastighetsskattelagen som inneburit höjningar av de nedre och övre gränserna för skattesatserna. Dessutom har kommunerna kompletterat uppgifterna om fastigheterna inom sitt område i beskattningsuppgifterna.

Från ingången av 2014 höjdes återanskaffningsvärdet på byggnader genom en förordning av finansministeriet med 7,14 procent utöver den sedvanliga justeringen som baserar sig på utvecklingen av byggnadskostnadsindex, som årligen produceras av Statistikcentralen. Genom ett beslut av Skatteförvaltningen höjdes dessutom områdespriserna för byggnadsmark i enlighet med riktlinjerna i regeringens proposition 102/2013 rd med två procent och höjdes de lägsta områdespriserna så att den nedre gränsen för tomtpriser är minst 1 euro per kvadratmeter. Maximibeloppet av åldersavdraget för bostadsbyggnader sänktes genom en ändring av lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) från 80 procent till 70 procent från och med skatteåret 2013.

En betydande förändring i skatteutfallet har under granskningsperioden också orsakats av att intervallen för skattesatserna höjts vid ingången av 2010 och 2015 genom ändringar av fastighetsskattelagen. Vid ingången av 2010 höjdes intervallet för den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen från 0,50–1,00 procentenheter till 0,60–1,35 procentenheter och skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende från 0,22–0,50 procentenheter till 0,32–0,75 procentenheter. Dessutom höjdes den övre gränsen för skattesatsen för kraftverksbyggnader och kraftverkskonstruktioner från 2,50 procentenheter till 2,85 procentenheter.

Från ingången av 2015 höjdes intervallet för den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen från 0,60—1,35 procentenheter till nuvarande 0,80—1,55 procentenheter och skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende från 0,32—0,75 procentenheter till 0,37—0,80 procentenheter.

2 Bedömning av nuläget och föreslagna ändringar

2.1 Bedömning av nuläget

Genom ändringarna av fastighetsbeskattningen har man velat öka fastighetsskattens andel av kommunernas skatteintäkter. Fastighetsskatten har många fördelar som källa till finansiering för kommunerna. Skatteintäkten är stabil, i motsats till exempelvis samfundsskatteintäkten, som är känslig för konjunkturväxlingar. Skattebasen utvecklas jämnt och det är lätt att relativt exakt förutse skatteutfallet på basis av de fastigheter som finns inom kommunen och de skattesatser som kommunen påför. Skattebasen är statisk. Skatteformen kompletterar det övriga skattesystemet och bidrar till att minska trycket på den övriga beskattningen, särskilt inkomstbeskattningen. Beskattningen av fastigheter främjar ett effektivt utnyttjande av såväl mark som byggnadsbestånd och bidrar till att skapa en kostnadseffektiv samhällsstruktur samtidigt som kostnaderna för kommunalteknik och serviceutbud minskar.

Statsminister Juha Sipiläs regering har som mål att öka kommunernas fastighetsskatteinkomster ytterligare. Enligt regeringsprogrammet höjs de övre och nedre gränserna för fastighets-skatteerna måttligt. I regeringens skattepolitiska riktlinjer som bifogats regeringsprogrammet eftersträvas genom höjningar av fastighetsskatten ytterligare skatteinkomster på 100 miljoner euro under regeringsperioden.

Eftersom den andel som fastigheter och byggnader som omfattas av den allmänna fastighets-skatteprocentsatsen och byggnader som används för stadigvarande boende utgör av skattein-täkten är 90 procent, kan ett sådant tilläggsutfall som eftersträvas inte uppnås utan att man också höjer dessa skatteprocentsatser. Under de senaste åren har fastighetsbeskattningen vis-serligen skärpts mest i fråga om nämnda fastigheter och byggnader, delvis genom ändringar av skatteprocentsatsernas nedre och övre gränser, enligt nedanstående.

År	Allmän fastighetsskatteprocentsats			Skatteprocentsats för byggnader som används för stadigvarande boende		
	nedre gräns	genomsnittlig skatteprocentsats	övre gräns	nedre gräns	genomsnittlig skatteprocentsats	övre gräns
2009	0,50 %	0,74 %	0,80 %	0,22 %	0,29 %	0,50 %
2015	0,80 %	0,99 %	1,55 %	0,37 %	0,46 %	0,80 %
Föränd-ring %	60 %	34 %	55 %	68 %	59 %	60 %

För att uppnå det eftersträfvade tilläggsutfallet genom att ändra variationsintervallet för skatte-graden förutsätts att de nedre gränserna höjs, eftersom endast en kommun har fastställt sin skatteprocentsats för 2015 till den högsta möjliga (Imatra, den allmänna fastighetsskattepro-centsatsen). Den nedre gränsen för intervallet för den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen tillämpas däremot av 45 kommuner och den nedre gränsen för intervallet för bostäder för sta-digvarande boende av 23 kommuner. Om den nedre gränsen höjs blir dessa kommuner tvungna att höja sin skatteprocentsats till den nya nedre gränsen.

Åtgärden innebär en kännbar ökning av skatteinkomsterna, men problemet är att effekterna av höjningen särskilt drabbar huvudstadsregionen där fastigheternas beskattningsvärden relativt sett är högre. Till följd av den höjning av den nedre gränsen för den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen och skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende som trädde i kraft vid ingången av 2015 var 63 kommuner tvungna att höja sin skatteprocentsats. I fråga om den ökning av skatteintäkter som beror på höjningen av de nedre gränserna står tio kommuner för drygt 90 procent och enbart Esbo för cirka 54 procent.

I samband med de höjningar av intervallen för skatteprocentsatserna som genomförts under de senaste åren har man inte samtidigt justerat nivån på fastighetsskatteprocentsatsen för kraftverksbyggnader och kraftverkskonstruktioner och fastighetsskatteprocentsatsen för fritidsbyggnader. Den proportionella skillnaden mellan den allmänna fastighetsskatteprocentsatsens och fastighetsskatteprocentsatsen för kraftverksbyggnader och kraftverkskonstruktioner liksom mellan skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende och skatteprocentsatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende har därför minskat.

Även om kraftverkens och fritidsbostädernas andel av fastighetsskatteinkomsterna endast uppgår till något under 9 procent, har de dock en mer än obetydlig betydelse för många små kommuner utanför tillväxtcentrumen. De kommuner som har fastställt en särskild skatteprocentsats för kraftverksbyggnader kraftverkskonstruktioner eller för fritidsbostäder tillämpar relativt ofta intervallets övre gräns. Sammanlagt 108 kommuner tillämpade år 2015 den maximala skatteprocentsatsen för kraftverk och sammanlagt 171 kommuner den maximala skatteprocentsatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende. Det är i regel fråga om landsbygdsdominerade kraftverkskommuner invid vattendrag och populära sommarstugekommuner, av vilka många drabbats av ett flyttningsunderskott och finansieringssvårigheter.

De senaste årens ändringar i fastighetsbeskattningen har delvis lett till en regional obalans i fråga om hur fastighetsskatteinkomsterna utvecklats.

2.2 Föreslagna ändringar

En höjning av fastighetsskatten med ett belopp på 100 miljoner euro i enlighet med regeringsprogrammet genomförs stegvis under regeringsperioden så att skatteinkomsterna från 2016 till 2019 ökar med ca 25 miljoner euro per år. Höjningarna genomförs genom att i man första skedet fokuserar på fritidsbostäder och kraftverk, vilket gagnar bland annat många landsbygdsdominerade kommuner med finansieringssvårigheter.

Det föreslås att 13 § 1 mom. som gäller den övre gränsen för skatteprocentsatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende ändras så att skatteprocentsatsen kan vara högst 1,00 procentenheter högre än den skatteprocentsats för byggnader som används för stadigvarande boende som kommunen fastställt, i stället för nuvarande 0,60 procentenheter.

Förslaget innebär att den andel med vilken skatteprocentsatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende högst får överstiga skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende (1,00) står i ungefär samma relation till den övre gränsen för skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende och kommunernas genomsnittliga skatteprocentsats för byggnader som används för stadigvarande boende som under fastighetsskattens första tillämpningsår 1993.

	1993	2016
Den övre gränsen för skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende	0,40	0,80
Skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende i genomsnitt	0,20	0,46
Belopp med vilket skatteprocentsatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende högst får överskrida skatteprocentsatsen för byggnader för stadigvarande boende	0,50	1,00

Det föreslås ingen ändring av bestämmelsen i lagens 13 § 1 mom., enligt vilken skatteprocentsatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende också kan vara mer än 1,00 (för närvarande 0,60) procentenheter högre än den skatteprocentsats för byggnader som används för stadigvarande boende om den är högst lika stor som den allmänna fastighetsskattesats som kommunen fastställt. Bestämmelsen ger även efter de föreslagna ändringarna kommunerna viss flexibilitet vid fastställandet av skatteprocentsatsen, beroende på kommunens gällande skatteprocentsatser.

Det föreslås att lagens 14 § 1 mom. om den högsta skatteprocentsatsen för byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk ska ändras så att den höjs från 2,85 till 3,10.

Dessutom föreslås en ändring av 12 a § 1 mom. och 12 b § 1 mom. om den övre gränsen för skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser genom att den högsta skatteprocentsatsen höjs till 4,00, så att effekterna av den särskilda skattesatsen för obebyggda byggplatser som markanvändnings- och planläggningspolitiskt instrument inte försvagas när fastighetsbeskattningens nivå stiger. Den övre gränsen för skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser har varit 3,00 sedan den togs i bruk år 2000. Från år 2000 till år 2015 har kommunernas genomsnittliga allmänna fastighetsskatteprocentsats stigit med nästan 50 procent och skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende med nästan 90 procent.

Samtidigt preciseras definitionen på obebyggda byggplatser i 12 a § 2 mom. i fråga om de byggförbud för en byggplats som ansluter till den. Tillämpning av den särskilda skatteprocentsatsen på obebyggda byggplatser förutsätter enligt 1 punkten i nämnda moment att områdets detaljplan har varit i kraft minst ett år före ingången av kalenderåret. I momentets 6 punkt förutsätts att det för byggplatsen inte får ha utfärdats ett sådant byggförbud som avses i 53 § eller 58 § 4 mom. markanvändnings- och bygglagen. Sådana byggförbud kan utfärdas för ett detaljplaneområde. I vissa fall har för ett detaljplaneområde vars användningsändamål ska ändras utfärdats byggförbud med stöd av 38 § i markanvändnings- och bygglagen för utarbetande eller ändring av en generalplan eller en gemensam generalplan. Eftersom det inte heller då är möjligt att bygga enligt detaljplanen, fördeslås det att 12 § 2 mom. 6 punkten ska ändras så, att ett byggförbud enligt 38 § i markanvändnings- och bygglagen ska ha samma verkan som ett byggförbud enligt 53 och 58 § i nämnda lag. Samtidigt preciseras hänvisningen till 58 § 4 mom. i markanvändnings- och bygglagen till att gälla paragrafens 5 mom. där bestämmelsen om byggförbud numera ingår.

Likaså ändras hänvisningarna i 12 a § 2 mom. 3 och 5 punkten till att motsvara den ändrade lagstiftningen. Enligt momentets 3 punkt förutsätter tillämpning av den särskilda skatteprocentsatsen att det på byggplatsen inte finns någon bostadsbyggnad som används för boende och byggande av en bostadsbyggnad på den före ingången av kalenderåret inte påbörjats på det sätt som avses i 72 § i markanvändnings- och byggförordningen (895/1999). Hänvisningen till 72 § i markanvändnings- och byggförordningen ska ersättas med en hänvisning till 149 c §

i markanvändnings- och bygglagen (132/1999), där de bestämmelser om påbörjande av bygande som motsvarar 72 § i förordningen har införts. Förordningens 72 § har upphävts genom en förordning som trädde i kraft den 1 juni 2015 (215/2015).

En förutsättning för tillämpning av den särskilda skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser är enligt 12 a § 2 mom. 5 punkten att byggplatsen kan anslutas till den allmänna vattenledningen och till avlopp på det sätt som avses i 10 § i hälsoskyddsförordningen (1280/1994). Enligt bestämmelsen var ägaren eller innehavaren av en fastighet inom ett detaljplaneområde skyldig att bygga en anslutning till den allmänna vattenledningen, om vattenledningen fanns högst 20 meter från gränsen till tomten.

Hälsoskyddsförordningens 10 § upphävdes i samband med att lagen om vattentjänster (119/2001) trädde i kraft. Enligt lagen om vattentjänster ombesörjer vattentjänstverken vattentjänsterna för samhällen och deras verksamhetsområden ska omfatta de områden där det är nödvändigt att ansluta fastigheterna till vattentjänstverkets vattenledning eller avlopp bland annat på grund av storleken eller beskaffenheten av bosättningen. En fastighet som är belägen inom ett vattentjänstverks verksamhetsområde ska anslutas till verkets vattenledning och avlopp. Vattentjänstverket bestämmer förbindelsepunkterna, som enligt 12 § i lagen om vattentjänster ska vara belägna i fastighetens omedelbara närhet. Enligt motiveringen till lagen har avsikten varit att de maximala avstånden i praktiken ska vara desamma som tidigare. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan under de förutsättningar som föreskrivs i lagens 11 § bevilja befrielse från anslutningsskyldigheten, om en fastighet som befrias från anslutning till vattenledning förfogar över tillräckligt med hushållsvatten som uppfyller kraven eller det på en fastighet som befrias från anslutning till avlopp är möjligt att ordna uppsamlingen och behandlingen av avloppsvatten så att varken sanitär olägenhet eller förorening av miljön uppkommer.

Det föreslås att bestämmelsen om anordnande av vattentjänster i definitionen på obebyggda byggplatser ändras så, att det i stället för till 10 § i hälsoskyddsförordningen hänvisas till 12 § i lagen om vattentjänster. Det är fråga om en teknisk ändring som inte påverkar tillämpningsområdet för den förhöjda fastighetsskatten för obebyggda byggplatser.

Ovan föreslagna ändringar av de övre gränserna för skatteprocentsatserna ska tillämpas från och med fastighetsbeskattningen för 2016. De kalkylerade intäkterna av åtgärderna är något cirka 28 miljoner euro, om alla som för närvarande tillämpar den övre gränsen höjer skatteprocenten till den nya övre gränsen. Detta sker troligtvis inte i alla kommuner genast året efter höjningarna. År 2016 beräknas tilläggsutfallet uppgå till 25 miljoner euro och 2017 till tre miljoner euro.

För att uppnå utfallsmålet för 2017 på 25 miljoner euro höjs dessutom från ingången av 2017 den nedre gränsen för den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen i 11 § 1 mom. från 0,80 procent till 0,86 procent och den nedre gränsen för skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende i 12 § 1 mom. från 0,37 till 0,39 procent. Ändringarna ökar skatteinkomsterna år 2017 med 24 miljoner euro jämfört med situationen år 2015.

Den övre gränsen för den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen höjs från 1,55 procent till 1,80 procent och den övre gränsen för skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende från 0,80 procent till 0,90 procent.

I fråga om 2018 och 2019 fattar regeringen besluten senare, eftersom man nu, medan arbetet för att reformera grunderna för värdering inom fastighetsbeskattningen pågår, inte ännu kan uppskatta från och med när de nya värderingsgrunderna kunde tas i bruk. Samtidigt med detta bör även intervallen för skatteprocentsatserna bedömas på nytt.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Konsekvenser för den offentliga ekonomin

I enlighet med det ovan anförda uppskattas ändringarna öka fastighetsskatteinkomsterna med cirka 50 miljoner euro åren 2016 och 2017. Av tillägget härrör 28 miljoner euro från byggnader och konstruktioner som hör till kraftverk, byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende samt obebyggda byggplatser på grund av att de högsta skatteprocentsatserna för dem höjs. Man utgår då från att de kommuner som nu tillämpar den övre gränsen höjer skatteprocenten till den nya övre gränsen. Detta förverkligas nödvändigtvis inte i fråga om alla kommuner som tillämpar den övre gränsen, men det är uppenbart att också en del av de kommuner som nu tillämpar en lägre skatteprocentsats höjer den. Kraftverkens andel av beloppet uppgår till 4,6 miljoner euro (64 kommuner), fritidsbostädernas andel 19 miljoner euro (171 kommuner) och obebyggda byggplatser till 4,5 miljoner euro (100 kommuner).

Av de ökade intäkterna inflyter 17 miljoner euro på grund av höjningen av den nedre gränsen för den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen och 7,3 miljoner euro på grund av höjningen av den nedre gränsen för skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende. Sammanlagt 60 kommuner blir tvungna att höja den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen och 25 kommuner skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende.

Ur nedanstående tabell framgår de 25 kommuner, vilkas fastighetsskatteinkomster ökar mest i absoluta belopp respektive procentuellt. Beloppen har beräknats utifrån 2015 års skattebas.

RP 26/2015 rd

	Ökning, 1 000 €	Ökning, %		Ökning, %	Ökning, 1 000 €
Helsingfors stad	13 357	5,9 %	Puumala kommun	15,4 %	267
Esbo stad	7 279	7,4 %	Kittilä kommun	15,3 %	823
Vanda stad	1 335	1,8 %	Gustavs kommun	15,3 %	212
Euraåminne kommun	1 274	7,7 %	Påmarks kommun	15,1 %	68
Åbo stad	991	2,0 %	Kangasniemi kommun	15,0 %	261
Rovaniemi stad	931	3,7 %	Enonkoski kommun	14,5 %	62
Kittilä kommun	823	15,3 %	Padasjoki kommun	14,3 %	204
Kuusamo stad	763	10,8 %	Kolari kommun	14,3 %	484
Kyrksläatts kommun	630	6,5 %	Kivijärvi kommun	13,3 %	51
Nurmijärvi kommun	574	7,0 %	Luhanka kommun	13,3 %	52
Lojo stad	569	4,6 %	Övertorneå kommun	12,9 %	120
Salo stad	540	3,8 %	Tammela kommun	12,9 %	192
Kouvola stad	532	2,0 %	Sulkava kommun	12,7 %	120
Nyslotts stad	526	4,2 %	Ruokolahti kommun	12,6 %	225
Kolari kommun	484	14,3 %	Korsnäs kommun	12,4 %	81
Tusby kommun	484	5,8 %	Ranua kommun	12,1 %	91
Sodankylä kommun	464	7,0 %	Sastmola kommun	12,0 %	119
Raumo stad	403	5,8 %	Savitaipale kommun	11,9 %	157
Enare kommun	369	8,8 %	Pello kommun	11,8 %	81
Björneborgs stad	346	1,5 %	Pelkosenniemi kommun	11,4 %	189
Jyväskylä stad	337	0,8 %	Kihniö kommun	11,2 %	58
Nådendal stad	294	4,8 %	Enontekis kommun	11,1 %	92
Lovisa stad	288	3,8 %	Karlö kommun	11,0 %	33
Villmanstrands stad	274	1,1 %	Kuusamo stad	10,8 %	763
Imatra stad	271	3,0 %	Pertunmaa kommun	10,8 %	91

Höjningen av den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen och skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende ger kommunerna möjlighet till ytterligare inkomster genom att höja skatteprocentsatserna. Detta har inte beräknats ha någon inverkan 2017 och 2018.

Höjningen av den övre gränsen för skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser från 3,0 procentenheter till 4,0 procentenheter leder till att byggnadsmark som planlagts för bostadsbyggande effektivare fås i bostadsbruk. Skatteincitamentets verkningsgrad har minskat då den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen höjts medan skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser inte ändrats sedan år 2000.

Av fastighetsskatten för kärnkraftverk beaktas hälften i den utjämning av statsandelarna som baserar sig på kommunernas skatteinkomster, även om fastighetsskatten till övriga delar lämnades utanför utjämningen från ingången av 2012. Detta sprider de ekonomiska konsekven-

serna av höjningen av fastighetsskatten för kraftverk också till de kommuner som inte har något kraftverk på sitt område.

3.2 Konsekvenser för fastighetsägare

Konsekvenserna av höjningen av fastighetsskatteprocentsatserna berör fastighetsägarna.

Enligt regeringens riktlinjer är de föreslagna höjningarna av de nedre gränserna måttliga. Fastighetsägarnas fastighetsskattebördor stiger till följd av dem med högst 0,06 procentenheter. Detta gäller en situation där fastigheten omfattas av den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen och den kommun där fastigheten finns tillämpar den nuvarande nedre gränsen på 0,80 procent. Fastighetsskattebördan stiger då med 7,5 procent år 2017.

När det gäller byggnader som används för stadigvarande boende skärps beskattningen med högst 5,4 procent och i när det gäller mark med 7,5 procent. Till exempel fastighetsskatten för ett 210 kvadratmeters år 1980 byggt egnahemshus i trä på tomten av 1 000 kvadratmeter i Helsingfors stiger från ca 876 euro till ca 936 euro dvs. med 60 euro.

Konsekvenserna av höjningen av de nedre gränserna för företagen och hushållen är således små.

3.3 Konsekvenser för energibranschen

Om kommunerna höjer skatteprocenterna för kraftverk inom de gränser som den nya övre gränsen tillåter, ökar ändringen den fastighetsskatt som kraftverk ska betala för byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk med sammanlagt 4,6 miljoner euro och högst 8,8 procent. Eftersom marknadspriset på el bestäms på de nordiska och europeiska marknaderna, kan företagen inte överföra kostnadsökningen på elpriset, utan ändringen minskar på energibolagens vinster. I de fall där ett energibolag producerar energi till självkostnadspris för företag som är delägare i bolaget kan kostnadsökningen dock överföras till exempel på de industriföretag som är delägare.

Till de energipolitiska målsättningarna hör nya energiinvesteringar. Målet är framför allt att öka utnyttjandet av inhemsk bioenergi närmast inom kombinerad el- och värmeproduktion. Höjningen gäller inte dessa kraftverk, eftersom begreppet kraftverk vid fastighetsbeskattningen endast omfattar kraftverk som huvudsakligen producerar el.

Utöver de energipolitiska målen omfattas av de energiformer som bidrar till att uppnå klimatmålen vindkraftverken inte av den höjda fastighetsskatten, eftersom ett villkor för att den höjda skatteprocenten för kraftverk ska tillämpas är en minsta effekt på 10 megavoltampere. Investeringarna i solkraftverk påverkar skatten i praktiken inte, eftersom skatten endast gäller för byggnader och konstruktioner, men däremot inte maskiner och utrustning, såsom solcellspaneler, vilkas andel vid investeringarna i solkraft är avgörande. När det gäller vattenkraften är inverkningarna på investeringarna också små, eftersom vattenkraften just inte kan byggas ut.

Fastighetsskatten är dessutom avdragsgill vid inkomstbeskattningen om fastigheten används för näringsverksamhet eller annat inkomstförvärv. En ökning av fastighetsskattekostnaderna för ett företag i aktiebolagsform påverkar resultatet efter skatterna med ett mindre belopp än den motsvarande skattesatsen för samfundsskatt. Intäkterna från samfundsskatter minskar med ett motsvarande belopp.

Även om förslaget ökar kostnaderna inom energibranschen kan de med tanke på branschens omfattning betraktas som små. Likaså kan verkningarna betraktas som små också med tanke på branschens investeringsförutsättningar.

3.4 Konsekvenser för fritidsbostadsägare

Höjningen av den övre gränsen för skatteprocentsatsen för byggnader som används för annat boende än stadigvarande boende med 0,40 procentenheter kan maximalt öka fastighetsskatteskattbördan för en fritidsbostad med 41 procent för en byggnad. Detta gäller situationer där den skatteprocentsats som kommunen fastställt för bostäder som används för stadigvarande boende motsvarar den nedre gränsen, dvs. 0,37, och kommunen höjer den maximala skatteprocentsats som den tillämpar på andra bostäder än sådana som används för stadigvarande boende från 0,97 procent till 1,37 procent. I medeltal är ökningen 37 procent i de kommuner som nu tillämpar den övre gränsen, om dessa kommuner höjer skatteprocentsatsen till den nya övre gränsen. Ändringen gäller då nästan 290 000 fritidsbostäder av Fastlandsfinlands ca 500 000 fritidsbostäder. Fritidsbostäder är i genomsnitt till sin storlek och utrustningsnivå anspråkslösa och beskattningsvärdena därmed i allmänhet låga. År 2014 var den genomsnittliga bostadsytan för sommarstugor 48 kvadratmeter och medianen 40 kvadratmeter. Med ovan nämnda antaganden stiger skatten i genomsnitt med 64 euro. I detta ingår fastighetsskatten för separata ekonomibyggnader och garagebyggnader i anslutning till fritidsbostäder. På dessa tillämpas enligt 13 § 3 mom. i fastighetsskattelagen samma skatteprocentsats som på egentliga fritidsbostäder. Då värdet på mark stiger med högst 5 procent, blir höjningen räknat i euro för hela fastigheten relativt liten, särskilt om man jämför med förmögenhetsnivån för dem som äger fritidsbostäder. Enligt uppgifterna i Statistikcentralens förmögenhetsundersökning som gällde år 2013 var nettoförmögenheten för hushåll som ägde fritidsbostäder nästan fyra gånger så stor som nettoförmögenheten för de hushåll som inte ägde en fritidsbostad (urvalet ca 11 000 hushåll).

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Följande myndigheter och organisationer har lämnat yttrande om utkastet till proposition: arbets- och näringsministeriet, miljöministeriet, Skatteförvaltningen, RAKLI ry, Finlands näringsliv rf, Finsk Energiindustri rf, Centralhandelskammaren, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Nordkraft Ab, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Fastighetsförbund rf, Finlands Kommunförbund rf, Finlands Egnahemsförbund rf, Företagarna i Finland rf, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf., UPM-Kymmene Oyj, Fritidsboendes förbund rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

I flera utlåtanden har man på olika grunder framfört kritiska åsikter om skärpningen av fastighetsbeskattningen och framför allt höjningen av fastighetsskatteprocentsatsens övre gräns för kraftverk och fritidsbostäder.

Den allmänna kritiken mot skärpningen av fastighetsbeskattningen har inte föranlett ändringar, eftersom en ökning av kommunernas fastighetsskatteinkomster är ett konsekvent långsiktigt mål.

När det gäller fritidsbostäder har man vid den fortsatta beredningen kompletterat avsnittet om propositionens konsekvenser för fastighetsägarna med att lägga till uppgifter om antalet fritidsbostäder som omfattas av höjningen, uppgift om den genomsnittliga höjningen (64 euro) samt uppgift om förmögenhetsställningen för de hushåll som äger fritidsbostäder jämfört med förmögenhetsställningen för övriga hushåll.

Höjningen av den övre gränsen för fastighetsskatteprocentsatsen för kraftverksbyggnader och kraftverkskonstruktioner har kritiserats av energi- och skogsindustrins intresseorganisationer och företag på grund av de verkningar som åtgärden anses få bland annat för kraftverksföretagens lönsamhet, industrins kostnader, energiinvesteringarnas lönsamhet och uppnåendet av klimatmålen. Under fortsättningsberedning har den övre gränsen för fastighetsskatt för kraftverk nedsatts från 3,55 procent till 3,10 procent. Dessutom har avsnittet om propositionens konsekvenser kompletterats.

Det fördes även fram att tillämpningen av en särskild fastighetsskatteprocentsats för kraftverk kan stå i strid mot EU:s energiskattedirektiv. Inte heller detta har gett anledning till några ändringar i lagförslaget, eftersom denna fråga tagits upp åren 2009–2010 som ett så kallat Pilot-ärende vid EU-kommissionen med anledning av en talan som väckts. Vid förfarandet godtog kommissionen Finlands svar och avslutade behandlingen av ärendet.

Proposition har behandlats i delegation för kommunalekonomi och kommunalförvaltning.

5 Andra omständigheter som inverkar på propositionen

Enligt 11 § 4 mom. i fastighetsskattelagen ska kommunen meddela de av kommunen fastställda fastighetsskatteprocentsatserna till Skatteförvaltningen senast den 17 november året före skatteåret. Förslaget bör behandlas i riksdagen i så pass god tid att kommunerna har tid att fastställa och meddela Skatteförvaltningen fastighetsskatteprocentsatserna inom denna tidsfrist.

6 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt. Bestämmelser tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2016. Ändringarna som gäller den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen och skatteprocentsatsen för byggnader som används för stadigvarande boende tillämpas dock första gången vid fastighetsbeskattningen för 2017.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsskattelagen (654/1992) 11 § 3 mom., 12 § 1 mom., 12 a § 1 och 2 mom.,
12 b §, 13 § 1 mom. och 14 § 1 mom.,
sådana de lyder, 11 § 3 mom. och 12 § 1 mom. i lag 861/2014, 12 a § 1 och 2 mom. i lag
1026/1999, 12 b § i lag 811/2013, 13 § 1 mom. i lag 862/2014 och 14 § 1 mom. i lag
969/2009, som följer:

11 §

Allmän fastighetsskatteprocentsats

Den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen tillämpas på
de fastigheter som enligt denna lag är skattepliktiga, om ingenting annat följer av 12, 12 a,
12 b, 13, 13 a eller 14 §. Den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen ska fastställas till minst
0,86 och högst 1,80.

12 §

Skatteprocentsats för byggnader som används för stadigvarande boende

Kommunfullmäktige fastställer skatteprocentsatsen för byggnader som huvudsakligen an-
vänds för stadigvarande boende till minst 0,39 och högst 0,90.

12 a §

Skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser

Kommunfullmäktige kan för sådana obebyggda byggplatser som avses i 2 mom. särskilt
fastställa en skatteprocentsats som är minst 1,00 och högst 4,00.

Den särskilda skatteprocentsatsen tillämpas på obebyggda byggplatser, om

- 1) detaljplanen har varit i kraft minst ett år före ingången av kalenderåret,
 - 2) över hälften av byggrätten för byggplatsen enligt detaljplanen har planlagts för bostads-
ändamål,
 - 3) det på byggplatsen inte finns någon bostadsbyggnad som används för boende och byg-
gande av en bostadsbyggnad på den före ingången av kalenderåret inte påbörjats på det sätt
som avses i 149 c § i markanvändnings- och bygglagen (132/1999),
 - 4) det till byggplatsen finns en i 135 § i markanvändnings- och bygglagen avsedd användbar
infartsväg eller det är möjligt att ordna en sådan,
 - 5) byggplatsen kan anslutas till den allmänna vattenledningen och till avlopp på det sätt som
avses i 10 § i lagen om vattentjänster (119/2001),
 - 6) det för byggplatsen inte har utfärdats ett sådant byggförbud som avses i 38 eller 53 § eller
i 58 § 5 mom. i markanvändnings- och bygglagen, och om
 - 7) byggplatsen är i samma ägares ägo.
-

12 b §

Skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser i vissa kommuner

Med avvikelse från vad som bestäms i 12 a § 1 mom. ska kommunfullmäktige i Borgnäs, Grankulla, Esbo, Helsingfors, Hyvinge, Kervo, Kyrkslätt, Mäntsälä, Nurmijärvi, Sibbo, Tusby, Träskända, Vanda och Vichtis kommuner för obebyggda byggplatser bestämma en skatteprocentsats, som är minst 1,5 procentenheter högre än den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen. Som skatteprocentsats för en obebyggd byggplats kan dock fastställas högst 4,00.

13 §

Skatteprocentsats för andra bostadsbyggnader

Kommunfullmäktige kan inom de gränser som bestäms i 11 § 3 mom. särskilt fastställa en skatteprocentsats för byggnader av vilkas lägenhetsyta mer än hälften används huvudsakligen för annat boende än det stadigvarande boende som avses i 12 §. Denna skatteprocentsats kan bestämmas så att den är högst 1,00 procentenheter högre än skatteprocentsatsen för byggnader som används huvudsakligen för stadigvarande boende eller, om den på så sätt uträknade skatteprocentsatsen är lägre än den allmänna fastighetsskatteprocentsats som kommunfullmäktige fastställt, högst lika stor som den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen.

14 §

Skatteprocentsatsen för vissa anläggningar

Kommunfullmäktige kan särskilt fastställa en skatteprocentsats som ska tillämpas på byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk eller en slutförvaringsanläggning för använt kärnbränsle. Denna skatteprocentsats kan fastställas till högst 3,10.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2016.

Lagens 11 § 3 mom. och 12 § 1 mom. tillämpas dock första gången först vid fastighetsbeskattningen för 2017. Vid fastighetsbeskattningen för 2016 tillämpas 11 § 3 mom. och 12 § 1 mom. som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 24 september 2015

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Alexander Stubb

Lag

om ändring av fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fastighetsskattelagen (654/1992) 11 § 3 mom., 12 § 1 mom., 12 a § 1 och 2 mom., 12 b §, 13 § 1 mom. och 14 § 1 mom.,
sådana de lyder, 11 § 3 mom. och 12 § 1 mom. i lag 861/2014, 12 a § 1 och 2 mom. i lag 1026/1999, 12 b § i lag 811/2013, 13 § 1 mom. i lag 862/2014 och 14 § 1 mom. i lag 969/2009, som följer:

Gällande lydelse

11 §

Allmän fastighetsskatteprocentsats

Den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen tillämpas på de fastigheter som enligt denna lag är skattepliktiga, om ingenting annat följer av 12—14 §. Den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen ska fastställas till minst 0,80 och högst 1,55.

12 §

Skatteprocentsats för byggnader som används för stadigvarande boende

Kommunfullmäktige fastställer skatteprocentsatsen för byggnader som huvudsakligen används för stadigvarande boende till minst 0,37 och högst 0,80.

12 a §

Skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser

Kommunfullmäktige kan för sådana obebyggda byggplatser som avses i 2 mom. sär-

Föreslagen lydelse

11 §

Allmän fastighetsskatteprocentsats

Den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen tillämpas på de fastigheter som enligt denna lag är skattepliktiga, om ingenting annat följer av 12, 12 a, 12 b, 13, 13 a eller 14 §. Den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen ska fastställas till minst 0,86 och högst 1,80.

12 §

Skatteprocentsats för byggnader som används för stadigvarande boende

Kommunfullmäktige fastställer skatteprocentsatsen för byggnader som huvudsakligen används för stadigvarande boende till minst 0,39 och högst 0,90.

12 a §

Skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser

Kommunfullmäktige kan för sådana obebyggda byggplatser som avses i 2 mom. sär-

skilt fastställa en skatteprocentsats som är minst 1,00 och högst 3,00.

Den särskilda skatteprocentsatsen tillämpas på obebyggda byggplatser, om

1) detaljplanen har varit i kraft minst ett år före ingången av kalenderåret,

2) över hälften av byggrätten för byggplatsen enligt detaljplanen har planlagts för bostadsändamål,

3) det på byggplatsen inte finns någon bostadsbyggnad som används för boende och byggande av en bostadsbyggnad på den före ingången av kalenderåret inte påbörjats på det sätt som avses i 72 § markanvändnings- och byggförordningen (895/1999),

4) det till byggplatsen finns en i 135 § markanvändnings- och bygglagen (132/1999) avsedd användbar infartsväg eller det är möjligt att ordna en sådan,

5) byggplatsen kan anslutas till den allmänna vattenledningen och till avlopp på det sätt som avses i 10 § hälsoskyddsförordningen (1280/1994),

6) det för byggplatsen inte har utfärdats ett sådant byggförbud som avses i 53 § eller 58 § 4 mom. markanvändnings- och bygglagen, och om

7) byggplatsen är i samma ägares ägo.

skilt fastställa en skatteprocentsats som är minst 1,00 och högst 4,00.

Den särskilda skatteprocentsatsen tillämpas på obebyggda byggplatser, om

1) detaljplanen har varit i kraft minst ett år före ingången av kalenderåret,

2) över hälften av byggrätten för byggplatsen enligt detaljplanen har planlagts för bostadsändamål,

3) det på byggplatsen inte finns någon bostadsbyggnad som används för boende och byggande av en bostadsbyggnad på den före ingången av kalenderåret inte påbörjats på det sätt som avses i 149 c § i markanvändnings- och bygglagen (132/1999),

4) det till byggplatsen finns en i 135 § i markanvändnings- och bygglagen avsedd användbar infartsväg eller det är möjligt att ordna en sådan,

5) byggplatsen kan anslutas till den allmänna vattenledningen och till avlopp på det sätt som avses i 10 § i lagen om vattentjänster (119/2001),

6) det för byggplatsen inte har utfärdats ett sådant byggförbud som avses i 38 eller 53 § eller i 58 § 5 mom. i markanvändnings- och bygglagen, och om

7) byggplatsen är i samma ägares ägo.

12 b §

Skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser i vissa kommuner

Med avvikelse från vad som bestäms i 12 a § ska kommunfullmäktige i Borgnäs, Grankulla, Esbo, Helsingfors, Hyvinge, Kervo, Kyrkslätt, Mäntsälä, Nurmijärvi, Sibbo, Tusby, Träskända, Vanda och Vichtis kommuner för obebyggda byggplatser bestämma en skatteprocentsats, som är minst 1,5 procentenheter högre än den allmänna fastighetsskatteprocentsatsen, dock högst 3,0 procent.

12 b §

Skatteprocentsatsen för obebyggda byggplatser i vissa kommuner

Med avvikelse från vad som bestäms i 12 a § 1 mom. ska kommunfullmäktige i Borgnäs, Grankulla, Esbo, Helsingfors, Hyvinge, Kervo, Kyrkslätt, Mäntsälä, Nurmijärvi, Sibbo, Tusby, Träskända, Vanda och Vichtis kommuner för obebyggda byggplatser bestämma en skatteprocentsats, som är minst 1,5 procentenheter högre än den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen. Som skatteprocentsats för en obebyggd byggplats kan dock fastställas högst 4,00.

13 §

Skatteprocentsats för andra bostadsbyggnader

Kommunfullmäktige kan inom de gränser som nämns i 11 § särskilt fastställa en skatteprocentsats för byggnader av vilkas lägenhetsyta mer än hälften används huvudsakligen för annat boende än det stadigvarande boende som avses i 12 §. Denna skatteprocentsats kan bestämmas så att den är högst 0,60 procentenheter högre än skatteprocentsatsen för byggnader som används huvudsakligen för stadigvarande boende eller, om den på så sätt uträknade skatteprocentsatsen är lägre än den allmänna fastighetsskatteprocentsats som kommunfullmäktige fastställt, högst lika stor som den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen.

13 §

Skatteprocentsats för andra bostadsbyggnader

Kommunfullmäktige kan inom de gränser som bestäms i 11 § 3 mom. särskilt fastställa en skatteprocentsats för byggnader av vilkas lägenhetsyta mer än hälften används huvudsakligen för annat boende än det stadigvarande boende som avses i 12 §. Denna skatteprocentsats kan bestämmas så att den är högst 1,00 procentenheter högre än skatteprocentsatsen för byggnader som används huvudsakligen för stadigvarande boende eller, om den på så sätt uträknade skatteprocentsatsen är lägre än den allmänna fastighetsskatteprocentsats som kommunfullmäktige fastställt, högst lika stor som den av kommunfullmäktige fastställda allmänna fastighetsskatteprocentsatsen.

14 §

Skatteprocentsatsen för vissa anläggningar

Kommunfullmäktige kan särskilt fastställa en skatteprocentsats som ska tillämpas på byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk eller en slutförvaringsanläggning för använt kärnbränsle. Denna skatteprocentsats kan fastställas till högst 2,85.

14 §

Skatteprocentsatsen för vissa anläggningar

Kommunfullmäktige kan särskilt fastställa en skatteprocentsats som ska tillämpas på byggnader och konstruktioner som hör till ett kraftverk eller en slutförvaringsanläggning för använt kärnbränsle. Denna skatteprocentsats kan fastställas till högst 3,10.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid fastighetsbeskattningen för 2016.

Lagens 11 § 3 mom. och 12 § 1 mom. tillämpas dock första gången först vid fastighetsbeskattningen för 2017. Vid fastighetsbeskattningen för 2016 tillämpas 11 § 3 mom. och 12 § 1 mom. som gällde vid ikraftträdandet.
